

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát práce Bratislava**, Prievozská 32, Bratislava, IČO: 17 331 927, zastúpeného advokátom JUDr. J. D., B.X., B., proti žalovanému: **M. P.**, B.X., B., IČO: X., zastúpenému advokátom Mgr. Ing. M. Ch., V.X., B., o zaplatenie 4524,- Sk s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp. zn.: 21 Cb 153/05, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2006, č.k.: 4 Cob 71/06-205, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava V. rozsudkom z 20. apríla 2006, č.k.: 21 Cb 153/05-145 čiastočne vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1044,- Sk istiny s 10% úrokom od 12. júna 2004 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca odobral 23. septembra 2003 na čerpacej stanici žalovaného P. S. M., vzorky na posúdenie akosti, bezpečnosti a zhody určených výrobkov uvedených na trh. Uvedené vzorky boli odovzdané skúšobnému laboratóriu palív a mazív B. I., s.r.o., B.

Z rozhodnutia inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie z 19. apríla 2004, č.P/875/1/2003, súd zistil, že žalobca uložil žalovanému pokutu vo výške 100 000,- Sk, lebo

nepredával výrobky benzín X. a X. z dôvodu znečistenia, v predpísanej kvalite, čím bol porušený § 3 ods. 1 písm. b/ zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Súd mal preukázať, že správny orgán sa zaoberal námietkami žalovaného a tieto považoval za neopodstatnené. Z rozhodnutia Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie z 21. januára 2005, č.P 875/2003 vyplýva, že odvolací správny orgán rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 100 000,- Sk žalovanému, v celom rozsahu zrušil s odôvodnením, že výrobca tohto výrobku pridával v dôsledku zmeny jeho vlastností aditívum, ktoré spôsobilo zakalenie špecifikovaného motorového benzínu.

Z uvedeného dôvodu rozsah zodpovednosti žalovaného sa minimalizuje v tomto bode a znižuje závažnosť protiprávneho konania žalovaného. Zisťovaním vzhľadom na daný benzín súd zistil, že množstvo a účinnosť prísady aditíva zaručuje výrobca. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola len čiastočne dôvodná. Keďže kvalita kontrolovaného výrobku žalovaného nevyhovela požiadavkám právnych predpisov, žalobca preto postupoval v súlade so zákonom keď žalovanému uložil povinnosť uhradiť náklady na overovanie bezpečnosti a kvality výrobkov s poukazom na to, že stačí aby nebola splnená požiadavka kvality. Podľa názoru súdu len v prípade, ak by následnými skúškami bola zistená príčina znečistenia vzoriek benzínu, vznikla by žalovanému povinnosť uhradiť cenu všetkých skúšok, keďže táto príčina znečistenia nebola zistená, žalovanému uložil uhradiť len cenu tých skúšok, ktoré skutočne viedli k výsledku skúšky - nevyhoveli.

Na odvolanie žalobcu a žalovaného Krajský súd v Bratislave vec prejednal a po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že orgánom oprávneným vec rozhodnúť je Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát. Z uvedeného dôvodu uznesením z 22. septembra 2006, č.k.: 4 Cob 71/06-205 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil s tým, že vec bude po právoplatnosti uznesenia postúpená Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústrednému inšpektorátu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 a 4, a § 12 zákona č. 128/2002 Z.z.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie.

Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania je podľa neho daná podľa ustanovenia § 237 písm. f/ OSP, lebo postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ďalej vzniesol výhradu aj voči vadám prvostupňového konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ OSP. Podľa názoru dovolateľa zodpovednosť za negatívny výsledok

skúšok kvality a bezpečnosti kontrolovaných vzoriek je objektívna, daná zo zákona, a preto je absolútne vylúčená prípadná možnosť rozhodovania vo veci náhrady nákladov v zmysle § 7 ods. 4 zákona. Predmetná vec patrí do pôsobnosti súdov SR. Žalovaný evidentne dodával tovar, u ktorého vykonaním kontroly skúšobňou boli zistené negatívne výsledky.

Účelom zákona je podľa názoru dovolateľa predovšetkým ochrániť spotrebiteľa a právne regulovať vnútorný trh. Pritom zákonodarca mal na zreteli potrebu účelného vynakladania prostriedkov štátneho rozpočtu SR na verifikovanie bezpečnosti a kvality kontrolovaného tovaru. Zákon kogentným spôsobom stanovil regresnú povinnosť kontrolovanej osoby uhradiť všetky náklady skúšok ako také. Právne relevantné je podľa žalobcu, či kontrolovaný tovar komplexne spĺňal všetky podmienky bezpečnosti a kvality, ktoré boli deklarované. Predmetná skúšobňa v jej posudku výslovne uvádza, či vzorky kontrolovaného tovaru vyhovujú požiadavkám bezpečnosti a kvality, alebo nie a v priamej súvislosti od toho aj klasifikuje splnenie podmienok ustanovených osobitnými predpismi a to tak, že v posudku uvedie ich splnenie resp. negatívne zistenie. To je podkladom pre postup žalobcu podľa § 7 ods. 4 zákona.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu, že orgánom oprávneným konať je, Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát, preto predmetná vec nepatrí do právomoci súdov SR. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, dovolanie prejednal a po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Napadnutým uznesením odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, konania zastavil a vec po právoplatnosti rozhodnutia postúpi, Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústrednému inšpektorátu Bratislava.

Vzhľadom na výrok napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že prípustnosť dovolania proti nemu by prichádzala do úvahy iba v prípade, ak by bol daný niektorý dovolací dôvod taxatívne uvedený v ustanovení § 237 OSP. Existenciu takého dôvodu súd zisťuje z úradnej povinnosti. Dovolateľ sa aj domáha zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu, že mu ako účastníkovi postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postupom súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny a konanie nedostatkom podmienky netrpí.

Právomoc súdu je založená ust. § 7 ods. 1 OSP pokiaľ ide o vec vyplývajúcu z občianskoprávných vzťahov v širšom zmysle a teda ide o vzťah súkromnoprávnej povahy.

Podľa zákona č. 128/2002 Z.z. S. je nezávislý orgán štátnej správy, ktorému boli zverené právomoci v oblasti kontroly vnútorného trhu. Je to orgán, plniaci si základnú úlohu štátu, spočívajúcu v ochrane spotrebiteľov – občanov, uvádzať na trh a poskytovať výrobky a služby zdravotne, hygienicky a bezpečnostne nezávadné. V rámci zverenej právomoci koná v zmysle zákona ako správny orgán a jeho postup pri rozhodovaní sa spravuje ustanoveniami Správneho poriadku.

V danom prípade medzi účastníkmi ide o vzťah verejnoprávny, založený na princípe subsidiarity štátneho orgánu, ktorý kontroluje plnenie povinností podnikateľských subjektov po stránke kvality a bezpečnosti výrobkov a ako štátny orgán zasahuje do práv a povinností druhého účastníka v oblasti verejnej správy, čím kontrola vnútorného trhu je. Nejde teda o obchodnoprávny vzťah, ako tvrdí dovolateľ.

Právomoc súdu nie je založená ani § 7 ods. 2 OSP, lebo zákon č. 128/2002 Z.z. a ani správny poriadok výslovne neustanovujú právomoc súdu v tejto oblasti.

Založenie právomoci súdu v zmysle Ústavy SR, zásady denegatio iustitiae nie je možné, lebo ak obchodná inšpekcia má zákonom uloženú právomoc v oblasti štátnej kontroly vnútorného trhu, je daná jej právomoc konať vo všetkých prípadoch s ňou spojených. Náklady na vykonanie skúšky sú nepochybne podkladom pre konanie o uložení pokuty, preto je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že ide o akúsi refundáciu nákladov štátu. Tieto náklady sú vynaloženými trovami štátu a v konaní o uložení pokuty, ktoré musí nasledovať v prípade porušenia povinnosti, ide o trovy dokazovania. V rámci správneho konania je možné rozhodnúť aj o trovách konania. Takýmto postupom by nebola kontrolovanému účastníkovi odňatá možnosť brániť sa súčasne voči pokute a trovám konania, ak neboli dôvodne uložené.

Pokiaľ zákon jednoznačne dáva právomoc štátnemu orgánu a dáva mu aj zákonné prostriedky na jej realizáciu, právomoc súdov je tým daná. Navyše ide o orgán, ktorý má najviac skúseností so skúmaním celého radu technických problémov, spojených s kontrolnou činnosťou v oblasti vnútorného trhu a má dostatok odborníkov a technológiu na ich riešenie.

Z uvedených dôvodov aj vo veciach trov konania je daná právomoc tomuto štátnemu orgánu a nie je možné dospieť k záveru, že v danom prípade rozhodnutím odvolacieho súdu dovolateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolateľ mal možnosť aktívne sa podieľať na priebehu konania a robiť procesné úkony.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 OSP) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, vymenovaných v § 237 OSP, dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie vady dovolateľom namietanej. Nezistil však žiadnu skutočnosť, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Dovolací súd preto dovolanie podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP ako neprípustné odmietol.

Žalovaný, ktorý mal v dovolacom konaní plný úspech, náhradu trov dovolacieho konania nežiadal. Dovolací súd mu preto náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. decembra 2007

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu